

Hem>Rättsliga åtgärder>Europeisk civilrättslig atlas>Europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Österrike

Artikel 50.1 a – Domstolar som är behöriga att meddela beslut om europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Distriktsdomstolen i centrala Wien (*Bezirksgericht Innere Stadt Wien*) är behörig att meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel. Ett sådant beslut får meddelas om ansökan ingavs innan verkställighetsförfarandet inleddes och avser fordringar som anges i en officiell handling i den mening som avses i artikel 6.4 i förordningen om inrättande av ett europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel (nedan kallad *förordningen*).

I annat fall är den domstol behörig där det vid tidpunkten för den första ansökan pågår ett verkställighetsförfarande i samband med vilket ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel ska meddelas (nedan kallat *europeiskt kvarstadsbeslut*).

Artikel 50.1 b – Myndighet som är behörig att inhämta kontoinformation

Om ett förfarande för att meddela ett europeiskt kvarstadsbeslut pågår utanför Österrike är den distriktsdomstol inom vars domkrets gäldenären har sin hemvist (*Wohnsitz*) eller stadigvarande vistelseort (*gewöhnlicher Aufenthalt*) den myndighet som är behörig att inhämta kontoinformation.

Om gäldenären saknar hemvist eller stadigvarande vistelseort i Österrike är distriktsdomstolen i centrala Wien behörig myndighet (se svaret på frågan om artikel 50.1 a ovan). Kontaktppgifter för distriktsdomstolen i centrala Wien:

Om ett förfarande för att meddela ett europeiskt kvarstadsbeslut pågår vid en domstol i Österrike är den domstolen även behörig att inhämta kontoinformation.

Artikel 50.1 c – Metoder för inhämtande av kontoinformation

Förpliktelsen åtföljs av ett föreläggande från domstolen. Gäldenären måste åläggas att uppge alla inhemska bankkonton. Gäldenären ska förbjudas att förfoga över medel på inhemska bankkonton som omfattas av det europeiska kvarstadsbeslutet, upp till det i beslutet angivna kvarstadsbeloppet.

Gäldenären ska dessutom genom föreläggandet åläggas att annullera alla autogireringar och stående betalningsuppdrag som gör att medel dras från det aktuella kontot, om dessa äventyrar möjligheterna att driva in det belopp som det europeiska kvarstadsbeslutet syftar till att belägga med kvarstad och inte kan täckas med hjälp av de medel som inte omfattas av kvarstaden.

Artikel 50.1 d – Domstolar till vilka ett överklagande kan inges mot ett beslut att inte meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

En ansökan om rättsmedel ska prövas av den domstol som meddelade det europeiska kvarstadsbeslutet. Ansökan ska inges till den domstolen (se ovan under artikel 50.1 a).

Artikel 50.1 e – Myndigheter som utsetts som behöriga att ta emot, översända och delge det europeiska beslutet om kvarstad på bankmedel och andra handlingar

Artikel 10.2 tredje stycket: Behörig myndighet i verkställighetsmedlemsstaten är distriktsdomstolen i centrala Wien.

Artikel 23.3: Om Österrike enbart är verkställighetsmedlemsstat är distriktsdomstolen i centrala Wien den behöriga myndighet till vilken handlingarna ska översändas.

Om beslutet meddelas i Österrike är den domstol som meddelar beslutet behörig att översända handlingarna. Distriktsdomstolen i centrala Wien är behörig att meddela ett europeiskt kvarstadsbeslut om ansökan inges antingen innan förfarandet för att pröva sakfrågan inleddes eller efter det att förfarandet avslutats med en lagakraftvunnen dom men innan verkställigheten inleddes. I annat fall är den distriktsdomstol (*Bezirksgericht*) eller regionala domstol (*Landesgericht*) behörig där det vid tidpunkten för den första ansökan pågår ett förfarande för att pröva ärendet i sak eller ett verkställighetsförfarande i samband med vilket ett europeiskt kvarstadsbeslut ska meddelas.

Artikel 23.5 och 23.6 samt artikel 27.2: Om det europeiska kvarstadsbeslutet meddelades i Österrike är den domstol som meddelade beslutet behörig att verkställa beslutet. (Den domstol som meddelar beslutet: se svaret till artikel 23.3)

Om det europeiska kvarstadsbeslutet inte meddelades i Österrike är distriktsdomstolen i centrala Wien behörig att verkställa beslutet.

Artikel 25.3: I detta fall måste förklaringen översändas till distriktsdomstolen i centrala Wien.

Artikel 28.3: I detta fall måste handlingarna översändas till distriktsdomstolen i centrala Wien.

Artikel 36.5: I detta fall måste beslutet översändas till distriktsdomstolen i centrala Wien.

Artikel 50.1 f – Myndigheter behöriga att verkställa ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Om det europeiska kvarstadsbeslutet meddelas i Österrike är den domstol som meddelade beslutet även ansvarig för verkställigheten.

Om det europeiska kvarstadsbeslutet meddelas i en annan medlemsstat är distriktsdomstolen i centrala Wien behörig att verkställa beslutet.

Artikel 50.1 g – I vilken utsträckning tillgångar på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton kan beläggas med kvarstad

Om det finns fler än en kontohavare och var och en av dessa själv har rätt att använda kontot, exempelvis ett gemensamt konto där endast en kontohavares underskrift krävs (ett s.k. *Oder-Konto*), kan fordringsbeloppet fortfarande beläggas med kvarstad på ett effektivt sätt även om det europeiska kvarstadsbeslutet endast har meddelats mot en av kontohavarna, eftersom gäldenären har rätt att själv reglera skulden.

Om samtliga kontohavares samtycke krävs för en transaktion, som exempelvis för ett gemensamt konto där båda eller samtliga kontohavares underskrift krävs (ett s.k. *Und-Konto*), kan fordringsbeloppet endast beläggas med kvarstad om det europeiska kvarstadsbeslutet riktar sig till samtliga kontohavare (t. ex. om samtliga kontohavare har ett gemensamt skuldansvar).

Om ett förfarande för att meddela ett europeiskt kvarstadsbeslut inleddes mot förvaltaren av ett förvaltarbankkonto (*Treuhandkonto*) i dennes egenskap av gäldenär, kan huvudmannen göra en invändning enligt § 37 i verkställighetslagen (*Exekutionsordnung*). Huvudmannen gör med sin invändning gällande att förvaltaren visserligen har förvaltningskontot i sin besittning, men att det inte ska anses ingå i förvaltarens förmögenhet, och därför heller inte ingår i de medel som är tillgängliga för att täcka borgenärens fordran.

Artikel 50.1 h – Bestämmelser om belopp som är undantagna från utmätning

Bestämmelserna om skydd mot utmätning av en fordran anges i § 290 ff i verkställighetslagen, och bestämmelserna om tillhörande skydd av konton i § 292 i samma lag. Bestämmelserna finns på <http://www.ris.bka.gv.at/>. Det rör sig om bindande lagbestämmelser.

Löpande löne- och pensionsutbetalningar får endast utmätas i begränsad omfattning. Hur stor del av fordran som inte kan utmätas (existensminimum) beror på storleken på utbetalningarna och på hur många personer gäldenären är underhållsskyldig för. Dessa belopp, som skrivs upp varje år, anges i tabeller som offentliggörs på det federala justitieministeriets webbplats (<https://www.bmj.gv.at/service/publikationen/Drittschuldnererkl%C3%A4rung.html>).

Syftet med bestämmelsen i § 292i i verkställighetslagen om "kontoskydd" är att undvika risken för att det – sedan avdrag gjorts av utmätningsbara belopp – kan göras en ny utmätning av det existensminimumbelopp som överförs till kontot. Om betalningar görs till ett gäldenärskonto med begränsade utmätningsmöjligheter ska utmätningen uppskjutas på begäran, i den utsträckning som kontosaldot motsvarar den utmätningsbara delen av inkomsterna för perioden från utmätningen till nästa utbetalningsdag.

Det finns även belopp som är helt undantagna från utmätning enligt § 290 i verkställighetslagen. Dessa inbegriper följande betalningskategorier:

Betalning av kostnader för de extra utgifter som faktiskt uppkommit vid utövandet av yrkesverksamhet.

Förmåner och bidrag som enligt lag ska betalas för att täcka extra utgifter till följd av fysisk eller psykisk funktionsnedsättning, utsatthet eller vårdberoende.

Återbetalningar och kostnadsersättningar avseende naturaförmåner, ersättning av kostnader enligt den lagstadgade socialförsäkringen och ersättning för utgifter för vårdkostnader.

Lagstadgade familjeförmåner.

Undantaget från utmätning gäller inte om verkställigheten avser en fordran av den typ som den särskilda betalningskategorin är avsedd att reglera.

Gäldenären måste inge en ansökan för att beviljas undantag från beslutet om kvarstad.

Artikel 50.1 i – Eventuella bankavgifter för genomförande av likvärdiga nationella beslut och för tillhandahållande av kontoinformation samt vilken part som ska betala dessa avgifter

Banker har rätt att ta ut en avgift på 25 euro för att verkställa ett europeiskt kvarstadsbeslut. Detsamma gäller verkställandet av ett interimistiskt beslut (*einstweilige Verfügung*), som är ett likvärdigt instrument enligt österrikisk rätt.

På begäran av banken ålägger domstolen borgenären att betala kostnaderna till banken.

Artikel 50.1 j – Skalan för avgifter eller andra regler om avgifter som får tas ut av en myndighet eller ett annat organ för att verkställa ett beslut om kvarstad

Inga särskilda avgifter tas ut för att handlägga eller verkställa beslutet om kvarstad eller tillhandahålla kontoinformation.

Artikel 50.1 k – Rangordning av likvärdiga nationella beslut

De instrument för att säkra en fordran som ingår i den österrikiska verkställighetslagen är i huvudsak provisorisk verkställighet (*Exekution zur Sicherstellung*) och interimistiska beslut (*einstweilige Verfügungen*).

Syftet med provisorisk verkställighet (§ 370 ff i verkställighetslagen) är att skydda borgenärens fordran innan fordran får rättskraft och sedermera verkställs.

För provisorisk verkställighet krävs – till skillnad från ett interimistiskt beslut – en exekutionstitel, men som ännu inte är verkställbar. Provisorisk verkställighet är endast tillåtet för att täcka en penningfordran. En av de former av provisorisk verkställighet som anges i § 374.1 i verkställighetslagen är utmätning av tillgångar (*Pfändung von Forderungen*), där borgenären ges en panträtt (*Pfandrecht*).

Vid provisorisk verkställighet får borgenären en panträtt. Enligt artikel 32 i förordningen ska europeiska kvarstadsbeslut ha samma rang som motsvarande nationella beslut i verkställighetsmedlemsstaten. För att upprätthålla parallellitet med de österrikiska instrumenten föreskrivs i österrikisk lagstiftning därför att det europeiska kvarstadsbeslutet ger upphov till en panträtt om borgenären redan har erhållit en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling.

Om panträtt finns, måste detta anmälas till banken och gäldenären. På så sätt säkerställs förenlighet med den provisoriska verkställigheten.

Vid interimistiska beslut för att säkra penningfordringar (§ 378 ff i verkställighetslagen) erhålls ingen panträtt eller särskild rang. Den part som riskerar att inte få betalt behöver inte en exekutionstitel för att erhålla ett interimistiskt beslut.

Artikel 50.1 l – Domstolar eller verkställande myndigheter behöriga att pröva en ansökan om rättsmedel

En ansökan om rättsmedel ska prövas av den domstol som meddelade det europeiska kvarstadsbeslutet. Ansökan ska inges till den domstolen (se ovan under artikel 50.1 a).

Artikel 34.1 och 34.2: Om det europeiska kvarstadsbeslutet meddelas i en annan medlemsstat är distriktsdomstolen i centrala Wien behörig att pröva en ansökan om rättsmedel. Ansökningar om sådana rättsmedel ska inges till den domstolen.

Artikel 50.1 m – Domstolar till vilka ett överklagande ska ges in och, i förekommande fall, tidsfrist för överklagande

Den form av överklagande som kan inges mot beslut som har meddelats enligt artiklarna 33, 34 och 35 i förordningen kallas i Österrike för *Rekurs*. Ett sådant överklagande måste inges inom 14 dagar till den domstol som meddelade det omtvistade beslutet och riktas till den regionala domstol eller appellationsdomstol vars behörighet omfattar den berörda distriktsdomstolen eller regionala domstolen. Överklaganden måste undertecknas av en advokat. Tidsfristen för överklagande börjar löpa från dagen för delgivningen av den skriftliga versionen av den omtvistade beslutet.

Artikel 50.1 n – Domstolsavgifter

Avgifter för att meddela ett europeiskt kvarstadsbeslut tas endast ut om ansökan görs i ett annat sammanhang än under en rättegång i en tvistemålsdomstol.

Dessutom uttas en fast avgift vid överklagande av ett europeiskt kvarstadsbeslut. Bestämmelserna om avgifter finns i lagen om domstolsavgifter (*Gerichtsgebührengesetz*), under avgiftspost 1, anmärkning 2, avgiftspost 2, anmärkning 1a, avgiftspost 3, anmärkning 1a. Storleken på den avgift som ska betalas beror på storleken på fordran och är hälften av den fasta avgift som tas ut i civilrättsliga förfaranden. Relevanta bestämmelser och tabeller finns på <http://www.ris.bka.gv.at/>.

De aktuella domstolsavgifterna tas ut i form av en fast avgift.

Artikel 50.1 o – Språk som godtas för översättning av handlingar

Inga.

Senaste uppdatering: 18/10/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.